

Arrest

nr. 221 560 van 22 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. GREENLAND
Puntstraat 12
2250 OLEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 27 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. GREENLAND en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te bezitten en tot de Fula-etnie te behoren. U bent moslim. U werd geboren in Brikama (Western Region) en heeft er uw hele leven gewoond. U volgde hotelschool. Nadien ging u aan de slag als receptionist in Paradise Suites Hotel, waar u van 2008 tot 2012 werkte.

In Gambia leerde u voor het eerst een man kennen tot wie u aangetrokken was: K.. De vrouw van uw oom die in België verblijft, bracht u in contact met hem. K. kwam in 2009 enkele weken met zijn collega J. op vakantie in Gambia.

Hij kwam in 2012 terug voor enkele weken, deze keer met zijn collega M.. Enkele maanden later moest u naar het politiekantoor komen. U werd ondervraagd over K. en zijn homoseksuele geaardheid. U verklaarde dat u niet op de hoogte was van zijn geaardheid. De agenten vertelden u dat u nogmaals zou worden opgeroepen. Toen u in 2013, een paar maanden na het eerste verhoor, een tweede keer werd opgeroepen, besloot u meteen het land te verlaten.

U reisde via Senegal, Mali, Burkina Faso, Niger en Libië naar Italië. U diende er op 4 februari 2014 een verzoek tot internationale bescherming in. U ontving een weigeringsbeslissing. In beroep werd deze beslissing bevestigd. In Italië ontmoette u T. G. toen jullie samen sportten. Jullie zagen elkaar regelmatig. Later reisde u via Oostenrijk naar Duitsland. In Duitsland diende u eveneens een verzoek tot internationale bescherming in. U wachtte echter het interview en de beslissing niet af. U reisde verder naar België, waar u eind 2015 aankwam. U diende op 5 december 2016 een huwelijksdossier in bij de gemeente van Roeselare om te trouwen met A. D.. Dit huwelijk werd op 7 juni 2017 ongeldig verklaard door de gemeente Roeselare. Jullie relatie werd beëindigd. Op 6 december 2017 werd u door de politie aangetroffen in de woning van A.. Later leerde u S. H. kennen. Julie zijn religieus gehuwd in november 2018. U ontving een bevel om het Belgisch grondgebied te verlaten op 17 februari 2017. Op 15 mei 2017 werd u een herbevestiging van dit bevel betekend. Op 24 september 2018 werd u aangehouden in uw verblijfplaats. U werd overgebracht naar het gesloten centrum te Merksplas. Op 29 november 2018 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. U legde geen documenten neer in het kader van uw huidige verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

U heeft zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten aangemeld of heeft u geen verzoek om internationale bescherming ingediend. Dit rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u vervolging vreest omwille van uw biseksuele geaardheid en omwille van uw contacten met K., een homoseksuele man die u tweemaal gezelschap hield en die rondleidde tijdens zijn twee reizen in Gambia, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Eerst en vooral dient te worden vastgesteld dat u **laattijdig** een verzoek indiende bij de Belgische instanties. (zie hierboven)

Over uw **laattijdigheid** van uw verzoek dient te worden vastgesteld dat u pas om internationale bescherming verzocht op 29 november 2018, nadat u al enkele jaren, sinds 2015, in België verbleef. U verliet Gambia in 2013. U diende een verzoek tot internationale bescherming in in Italië op 4 februari 2014. U diende een verzoek in omwille van dezelfde redenen als u aanhaalt voor de Belgische asielinstanties. (CGVS, p3) Nadat u een weigeringsbeslissing ontving en dit in beroep werd bevestigd, reisde u naar Duitsland, waar u ook een verzoek tot internationale bescherming indiende. Nog voor u een interview had, besloot u naar België te reizen. U kwam aan in België in augustus 2014. U verbleef al die tijd in België. U wou huwen met A. D.. U diende op 5 december 2016 een huwelijksdossier in bij de gemeente van Roeselare.

Dit huwelijk werd op 7 juni 2017 echter ongeldig verklaard door de gemeente Roeselare. Op 6 december 2017 werd u door de politie aangetroffen in de woning van A.. Later leerde u S. H. kennen. Julie zijn religieus gehuwd in november 2018. U ontving een bevel om het Belgisch grondgebied te verlaten op 17 februari 2017. Op 15 mei 2017 werd u een herbevestiging van dit bevel betekend. (zie administratief dossier) Op 24 september 2018 werd u aangehouden in uw verblijfplaats. Tijdens uw verhoor verklaarde u dat u niet kon terugkeren naar Gambia omdat u er zou vervolgd worden omwille van uw contact met K., een homoseksuele man, waarmee u optrok toen hij op vakantie was in Gambia. U werd overgebracht naar het gesloten centrum te Merksplas. Tijdens uw gesprek bij aankomst in het gesloten centrum te Merksplas verklaarde u letterlijk op de hoogte te zijn van uw recht om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, maar dat daar geen beroep op wenste te doen. U wou dit "misschien" later doen, wanneer u bewijzen terug zou krijgen van uw advocaat in Italië. Deze legde u tot op heden niet voor. Op 14 november 2018 werd een repatriëringsvlucht voorzien naar Italië, in kader van uw Dublinprocedure, op datum van 19 november. Deze werd geannuleerd omdat u zich verzette. Op 28 november 2018 werd een nieuwe repatriëring voorzien naar Rome voor 3 december 2018. Deze werd geannuleerd omdat u uiteindelijk een verzoek tot internationale bescherming indiende. (zie administratief dossier) Gevraagd sinds wanneer u een verzoek wou indienen, verklaarde u dat dat was toen u wist dat uw vrouw zwanger was en toen u beseftte dat u een "kans" had in België. (CGVS, p17) Het is onaannemelijk dat u pas beseftte dat u kon "proberen" om internationale bescherming te verzoeken na meer dan vier jaar verblijf in België, na twee verzoeken te hebben ingediend in Italië en Duitsland, na verschillende contacten met de politie en na twee geplande repatriëringen. **Uit bovenstaande blijkt dat u zeer laattijdig uw verzoek indiende, zonder gegronde reden.**

Bovendien haalde u uw biseksuele geaardheid, het hoofdmotief van uw verzoek, ook pas laat aan, wanneer u hier expliciet achter werd gevraagd. Uit uw verklaringen bij aankomst in Merksplas (dd 25 september 2018), blijkt nergens dat u vervolging vreesde omwille van uw biseksuele geaardheid. (zie administratief dossier) Ook aan de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde u dat u uw seksualiteit wou exploreren en dat u ook biseksueel was en dat u dit niet kon zijn in Gambia, pas toen u werd gevraagd of u naast de door u voorgelegde problemen omwille van de bezoeken van K. nog iets wou toevoegen. (Zie Vragenlijst, dd 11 december 2018) **Bovenstaande vaststellingen duiden op een ongegronde laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming en ondermijnen in eerste instantie uw vrees voor vervolging. Dat u hebt nagelaten uw asielprocedure die u in Duitsland opstartte, af te wachten en dat u hebt nagelaten om hierna bij aankomst in België om internationale bescherming te verzoeken, doen ernstige afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging. Van iemand die bij terugkeer naar zijn land werkelijk een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft, kan men verwachten dat hij onmiddellijk na binnenkomst in België een verzoek om internationale bescherming indient. Dat u dit al die jaren naliët, toont aan dat uw vrees voor vervolging niet van die aard was om de bescherming van de Belgische autoriteiten aan te vragen.**

U maakte daarnaast niet aannemelijk werkelijk biseksueel te zijn.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van alle relevante en correcte informatie aan de asielinstanties over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen over zijn asielrelaas, identiteit, verblijfplaatsen en eerdere verzoeken aan te brengen bij de asielinstanties. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u volledige en correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er dient immers vastgesteld te worden dat, doorheen het geheel van de door u op het CGVS afgelegde verklaringen, danig veel tegenstrijdigheden, incoherenties, ontwijkende, oppervlakkige en stereotiepe antwoorden op te merken vallen, die fundamenteel en volledig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas, gebaseerd op de door u voorgehouden biseksuele geaardheid, waardoor u verklaarde uw land te zijn ontvlucht.

Hoewel het CGVS erkent dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Dit werd u tijdens het persoonlijk onderhoud verduidelijkt. (CGVS, p2) Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksuele geaardheid en relaties, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. Dit is in casu niet het geval.

U verklaarde biseksueel te zijn. U maakte echter niet aannemelijk werkelijk ooit aangetrokken te zijn tot mannen.

Ten eerste maakte u niet geloofwaardig dat u zich in uw land van herkomst werkelijk aangetrokken tot mannen voelde of er als biseksueel zou hebben geleefd.

Zo dient te worden vastgesteld dat u enkel stereotiepe, tegenstrijdige en inconsistente verklaringen kon afleggen over uw belevingen en ervaringen bij uw beweerde bewustwording/ontdekking van uw gevoelens voor mannen in Gambia en uw ontmoeting met K., de enige man tot wie u ooit aangetrokken was toen u in Gambia was.

Eerst en vooral was u tegenstrijdig over het moment dat u zich bewust werd van uw aantrekking tot mannen.

Gevraagd wanneer de eerste keer was dat u zich realiseerde dat u aangetrokken kon zijn tot mannen, verklaarde u dat dit was toen u K. ontmoette. (CGVS, p8) Wanneer de vraag u op een andere manier werd gesteld ("U had nooit gedacht dat u aangetrokken kon zijn tot een man voor u K. ontmoette?"), verklaarde u dan weer dat u geen "connectie" had met mannen voordien, maar dat het "gevoel" er wel was, en dat u enkel "niet zeker" was tot u K. zag. Op dat moment dacht u: "Ja, het kan verdergaan." (CGVS, p8) Later verklaarde u dat uw biseksuele geaardheid voor u duidelijk werd toen u op "High School" zat. (CGVS, p17) U verklaarde dat u rond de periode van 2003 tot 2006 op High School zat (CGVS, p8) en dat u in 2008 begon te werken in het hotel. Pas in 2009, dus na High School, ontmoette u K. voor het eerst. (CGVS, p7, p10 en p13) Dit komt niet overeen met wat u eerder had verklaard, namelijk dat u zich realiseerde dat u aangetrokken kon zijn tot mannen toen u K. ontmoette, m.a.w. na High School. **Van iemand die werkelijk bewust wordt van zijn geaardheid, zeker gezien de homofobe context in Gambia, kan men verwachten dat deze bewustwording een diepe indruk heeft nagelaten en dat men er bijgevolg consistent over kan vertellen. Dat u hiertoe niet in staat bent, roept reeds ernstige bedenkingen op bij de geloofwaardigheid van uw beweerde biseksuele geaardheid.**

Daarnaast legde u opmerkelijke verklaringen af over de momenten waarop / de redenen waarom u besepte dat u aangetrokken was tot mannen.

Zo legde u op een stereotiepe manier de nadruk op het fysieke aspect bij het besef dat u aangetrokken was tot mannen.

Gevraagd naar andere gebeurtenissen buiten de ontmoeting met K. die ertoe zouden hebben geleid dat u zich bewust werd van uw biseksuele geaardheid, verwees u naar "persoonlijke gevoelens". Gevraagd welke gebeurtenissen u het "gevoel" gaven dat u biseksueel was, verwees u naar ontmoetingen met homoseksuelen en lesbiennes in het hotel waar u werkte. De hotelgasten gaven u "redenen" die u "overtuigden" toen u hen vroeg wat voor hun de "aanleiding" was om gevoelens te krijgen voor iemand van hetzelfde geslacht. Toen zij u dan vertelden dat ze zo geboren waren en dat hun gevoelens voor iemand van het andere geslacht "vager" waren dan die voor iemand van hetzelfde geslacht, "begreep" u dat uw gevoelens ook zo waren. (CGVS, p8) Gevraagd of er nog gebeurtenissen waren voor deze ontmoetingen waardoor u besepte dat u aangetrokken kon zijn tot mannen, vertelde u dat websites in het internetcafé bezocht. (CGVS, p8) Gevraagd hoe belangrijk deze websites voor uw ontdekking waren, stelde u dat ze een belangrijke rol speelden, omdat u uw gevoelens kon "vergelijken" en dat u zag dat u "dezelfde manier van denken" deelde. (CGVS, p18) U verklaarde vaag dat u veel leerde van mensen op het internet en u hun "andere mindset" en "gelijke gevoelens" aanvoelde. Toen de dossier dieper inging op uw vage verklaringen en u vroeg wat u dan leerde van het internet, hield u het op een (expliciete) beschrijving van seksuele daden. Wanneer de dossierbehandelaar vroeg naar dingen die u leerde buiten seksuele handelingen, ging u alsnog over naar seksuele handelingen en gebruiken. (CGVS, p9)

Gevraagd wanneer u voor het eerst tot K. aangetrokken was, verklaarde u dat dit gebeurde toen jullie zich moesten uitkleden om samen te zwemmen. (CGVS, p8) Gevraagd of u voor K. dacht dat u aangetrokken kon zijn tot mannen, verklaarde u vaag dat u "opener" kon zijn tegen mannen. Gevraagd om dit te verduidelijken stelde u dat u makkelijker "connectie" kon maken met mannen omdat "seksueel en alles in het algemeen is het leuk om te zijn met iemand waar je open over je seksualiteit kan zijn ook".(CGVS, p7) **Wanneer door de dossierbehandelaar doorgevraagd wordt bij uw vage verklaringen betreffende het besef dat u aangetrokken was tot mannen, kwam u niet verder dan herhaaldelijk de lichamelijke en seksuele aspecten te benadrukken in uw bewustwording en persoonlijke ervaringen van uw geaardheid. Daarnaast is het opmerkelijk dat u vooral verwees naar websites, ontmoeting en dat u door anderen "overtuigd" werd om biseksueel te worden, terwijl u telkens vaag bleef over de gevoelens dat dat met zich meebracht. Uw verklaringen komen dan ook zeer stereotiep en ondoorleefd over.**

Naast de vaststelling, dat u op verschillende momenten terugviel op fysieke aspecten van uw bewustwording, bleek eveneens dat u er op verschillende momenten niet in slaagde over gevoelens van dit proces van bewustwording te praten door ontwijkend te antwoorden. Gevraagd naar verduidelijking van uw persoonlijke gevoelens met betrekking tot uw bewustwordingsproces, verwees u vaag naar het feit dat u meer "open" bent naar mannen en dat u deze persoonlijke gevoelens niet hebt voor vrouwen.(CGVS, p8) Gevraagd hoe dat was voor u om dat te beseffen, verwees u naar het "open" zijn en het "connectie" maken met mannen, naast het feit dat u diepe gesprekken kon hebben met mannen, "zeker seksueel".(CGVS, p8) Wanneer de dossierbehandelaar u nogmaals aanmoedigde om over andere aspecten, dan de seksuele, te praten, gaf u vaag aan dat het "heel breed" is en dat u ook veel leerde over "gevoelens". Gevraagd wat u dan precies leerde, verwees u enkel naar de verschillende landen waarover u leerde dat ze verschillende geaardheden accepteren en dat u niet in uw land kon blijven.(CGVS, p9) Nogmaals aangemoedigd om te vertellen over de gevoelens – en niet de gevolgen – verklaarde u dat het voor u "normaal" was en dat u zich er niet slecht over voelde, omdat dit was wie u was.(CGVS, p9) Wanneer de nadruk uitdrukkelijk werd gelegd op hoe u zich voelde toen u het beseefte, verklaarde u dat het makkelijker was om een naakte man aan te raken.(CGVS, p9) Wanneer de dossierbehandelaar nogmaals verduidelijkte dat het ging over hoe u zich voelde, ontweek u weer om over uw gevoelens te praten en antwoordde u eerder feitelijk/beschrijvend: "Ik denk dat het natuurlijk is. Ik ben zo geboren. Ik kan proberen om open te zijn tot vrouwen. Ik moet dat accepteren. Ik heb het geprobeerd. Ik heb mijn best gedaan. Maar van binnen is het niet zo gemakkelijk."(CGVS, p9) **Hierdoor dient te worden vastgesteld dat u er – nadat u verschillende keren gevraagd werd naar uw gevoelens rond uw ontdekking en bewustwording - niet in slaagde persoonlijke en doorleefde verklaringen af te leggen over de gevoelens bij uw eigen ervaringen. Wanneer u gevraagd werd om aspecten van uw bewustwording te concretiseren, greep u op verschillende momenten terug naar het seksuele. Gelet op de (homofobe) Gambiaanse context kan verwachten dat de bewustwording over uw geaardheid een diepgaande indruk heeft nagelaten en dat u hier consistent over kan vertellen.**

U verwees bovendien nergens spontaan naar diepgaande of negatieve gevoelens tijdens uw bewustwordingsproces. Gevraagd hoe het was om te beseffen dat u tot mannen aangetrokken kon zijn binnenin de context van Gambia, verwees u nergens naar het ervaren van negatieve gevoelens (zoals angst, onzekerheid, etc), integendeel u verklaarde dat het voor u "normaal" was (CGVS, p9) - hoewel u wel eerder naar de risico's in Gambia had verwezen.(CGVS, p6 en p8) U hield het bij verklaringen dat u naar websites ging en sprak met homoseksuelen uit het buitenland. Echter, wanneer u letterlijk gevraagd werd hoe u zich voelde dat u niet open kon zijn over uw geaardheid, verwees u dan toch naar dat het "pijnlijk" was.(CGVS, p10) U kon enkel vaagweg naar feitelijke beschrijving van problemen rond uw beweerd geaardheid benoemen, maar kon deze niet tot een doorleefd en persoonlijk geheel brengen. Zo stelde u dat u uw gevoelens onderdrukte, omdat "het risico [om te worden ontdekt] groter was dan uw gevoelens".(CGVS, p17) Gevraagd hoe u dat onderdrukte, verwees u naar het feit dat u enkel websites kon bezoeken in het internetcafé als er niet te veel mensen waren, dat u niet aan mensen kon zeggen dat u gevoelens had voor mannen en dat u geen relatie met hen kon aangaan.(CGVS, p17) **Dit wijst op een onvermogen om consistente en doorleefde verklaringen over uw ervaren gevoelens te geven. Bovendien leek u de tegenstrijdige gevoelens niet tot een persoonlijke en coherente ervaring te kunnen vatten.**

Verder is het niet aannemelijk dat u werkelijk aangetrokken zou zijn geweest tot K., de enige man in Gambia aan wie u zich openstelde en tot wie aangetrokken was in Gambia.

Zo is uw kennis over K. te beperkt om aannemelijk te maken dat u werkelijk weken met hem zou hebben doorgebracht en u tot hem aangetrokken was.

U verklaarde eerst dat u K. vroeg over zijn relaties en familie. Hierdoor vertelde K. u dat hij homoseksueel was. (CGVS, p7) U verklaarde dat hij open was over zijn seksualiteit. (CGVS, p8 en p19) Wanneer u later gevraagd werd wat u over zijn vorige relaties wist, stelde u dan weer dat hij daarover niet sprak. U dacht dat hij tijdens zijn reizen geen relatie had omdat hij niet veel belde. (CGVS, p10) U vroeg K. over de situatie in België, maar u wist niet of hij zelf problemen had gehad door zijn geaardheid. (CGVS, p10) U wist niet waar hij in België woonde. U dacht dat hij in de Colruyt werkte. U wist niet wanneer K. voor de tweede keer naar Gambia reisde. (CGVS, p7) U wist niet of K. eerder al in Afrika had gereisd. (CGVS, p19) **Uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat jullie relatie erg verbonden is. Zo was K. uw eerste homoseksuele contact én uw enige "vertrouwenspersoon" op relationeel vlak. Men kan dan ook verwachten dat men alle (belangrijke) zaken met elkaar bespreekt en betrokken is bij elkaars levensverhaal, waaronder eerdere relaties, zeker indien men hierin anders is dan de rest van de samenleving. Hierdoor ondermijnt u op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw band met K.. De ongeloofwaardigheid van uw band met K. brengt de geloofwaardigheid van uw verklaarde biseksualiteit nog verder in het gedrang.**

Het geheel van de door u afgelegde verklaringen wat betreft uw aantrekking tot mannen, geven geen enkele blijk van (werkelijke en doorleefde) ervaringen, evenmin van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan enige persoonlijke ervaringen. Gelet op de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van bi- en homoseksualiteit in uw land van herkomst (zie administratief dossier) is dit gebrek bijzonder vreemd. Men kan verwachten dat een vrij complex bewustwordingsproces voorafgaat aan het moment dat u voor het eerst zou beseffen dat u zich aangetrokken voelt tot iemand van het mannelijke geslacht- zeker gezien de complexe realiteit waarmee een biseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Gambiaanse mee wordt geconfronteerd. (zie administratief dossier) Naar dergelijk ontdekkingsproces verwees u echter op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud. Meer nog, u linkte uw ontdekkingsproces bijna uitsluitend als een fysieke ervaring en uw moeilijkheid om contacten te leggen met vrouw. Door bovenstaande inconsistente en simplistische verklaringen met betrekking tot de verschillende momenten van uw bewustwordingsproces rond uw geaardheid, oversteeg u op geen enkel moment de oppervlakkige opsomming van losstaande gebeurtenissen met betrekking tot uw zelfverklaarde biseksualiteit. Van iemand die zich bewust wordt van zijn geaardheid die alles behalve vanzelfsprekend is in het land waar hij zich in bevindt, kan men verwachten dat deze bewustwording en het bijhorende proces een diepe indruk heeft nagelaten en hier dus bijgevolg consistente en niet-oppervlakkige verklaringen over kan afleggen. Uit voorgaande, blijkt echter dat u dit niet kan. Uw inconsistente antwoorden, geven veeleer blijk van een gebrek aan inzicht in de realiteit waarmee een biseksueel in de Gambiaanse samenleving geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. (zie administratief dossier) Uw onvermogen blijkt te geven van reflectie of twijfel bij de ontdekking van uw biseksuele geaardheid bij de manier waarop u met dit besef omging, en onrechtstreeks ook met het besef dat u tegelijk in een maatschappij leefde die manifest vijandig staat tegenover de gevoelens die u ervaren zou hebben, getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, innerlijke ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde biseksuele geaardheid.

Verder dient te worden vastgesteld dat u niet op de hoogte bent van de algemene situatie van bi- en homoseksuelen in Gambia.

Gevraagd wat de Gambiaanse wetgeving bepaalt over homoseksualiteit, gaf u verschillende mogelijke straffen: doodstraf, levenslang, 14 jaar of 5 jaar gevangenisstraf. Echter, wanneer hier op doorgevraagd werd, bleek u enkel op oppervlakkig wijze op de hoogte te zijn. U ontweek de vraag in welke verschillende situaties welke straf wordt toegepast: "De straffen zijn daar. Eerst was het intoleranter. Ik weet dat er een straf is tot 14 jaar. Soms is het 5 jaar. Het hangt af van je situatie en wat je doet." Gevraagd naar de verschillende situaties, somde u enkele situaties op zonder te zeggen welke straffen aan deze situaties zijn verbonden. Gevraagd wanneer men de doodstraf kan krijgen, stelde u dat dit gebeurd wanneer je homo- of biseksueel bent.

Volgens de informatie waar het CGVS over beschikt, is homoseksualiteit strafbaar met gevangenisstraf tót 14 jaar. Gevraagd of er ooit een wetswijziging was, verklaarde u van niet.(CGVS, p12) Gevraagd of de wet ooit milder of strenger werd, verklaarde u eveneens van niet. Dit komt niet overeen me de informatie waarover het CGVS beschikt. In 2014 werd de wet met betrekking tot homoseksualiteit verstrengd. Homoseksualiteit bleef aan de basis leiden tot een veroordeling tot een gevangenisstraf van 14 jaar. Een nieuw concept werd hierbij in het leven geroepen: "aggravated homosexuality". Hierdoor konden de straffen in bepaalde situaties (o.a. bij recidive) oplopen tot levenslange opsluiting.(zie blauwe map in administratief dossier) Deze wet werd unaniem goedgekeurd. Deze wetswijziging leidde tot vele arrestaties, vervolgingen en beschuldigingen in 2014. Er werd eveneens een lijst opgeteld van 200 homoseksuelen die moesten worden gearresteerd. In 2015 werd het reisadvies voor homoseksuelen aangepast. In 2017 stelden verschillende Gambiaanse leden van het parlement de wetswijziging van 2014 openlijk in vraag. President Barrow beloofde toen zelf om homoseksuele koppels niet meer te vervolgen voor hun seksuele daden.

Gevraagd of er ooit mensen gearresteerd werden, verwees u enkel naar een (ophefmakende) massa-arrestatie in 2012 en een vuurpeloton onder President Jammeh. Gevraagd of u andere mensen kende die werden gearresteerd, verwees u enkel vaag naar: "Sommigen vluchtten. Andere mensen hoorden over die massa-arrestaties. Dus ze werden voorzichtig. Mensen vluchtten. Van de politie. Sommige werden opgepakt. Ze konden niet naar justitie gaan ofzo."(CGVS, p12) Nochtans zijn er na 2012 verschillende arrestaties gekend.(zie blauwe map in administratief dossier)

Gevraagd of u organisaties kent in Gambia die opkomen voor de rechten van bi- en homoseksuelen zei u van niet. Zelfs gevraagd of u dacht dat deze er waren, wist u dat niet zeker.(CGVS, p13) Er zijn enkele organisaties die opkomen voor de rechten van bi- en homoseksuelen, zoals Gambian Civil Society Coalition on Women's Right en Gambian Civil Society Coalition on civil and Political Rights. Zij klagen de situatie voor bi- en homoseksuelen regelmatig aan in Gambia.(zie blauwe map in administratief dossier) U kende geen activisten, noch in Gambia, noch in andere landen.(CGVS, p13) Nochtans heeft een neef van de oud-president Jammeh het voor homo's opgenomen vanuit de Verenigde Staten, namelijk Alagie Jammeh, net zoals Fatu Camara, een belangrijke opposante van Jammeh in de diaspora (zie blauwe map in administratief dossier)

Gevraagd of u plaatsen in Gambia kende waar bi- en homoseksuelen samenkomen, stelde u een plaats te kennen dichtbij uw werk waar in 2012 een inval gebeurde naar aanleiding van de massa-arrestatie(CGVS, p13). U kende echter niet de naam van de plaats. U kende evenmin andere plaatsen waar men kan samenkomen.(CGVS, p13) Nochtans zijn er op zijn o.a. de Duplex Night Club en de Elite Fitness Club gekend in Gambia. In deze clubs werden vermeende homoseksuelen opgepakt en vastgezet.(zie blauwe map in administratief dossier) Uw onwetendheden zijn zeker opmerkelijk gezien u verklaarde dat u probeerde andere bi- en homoseksuelen te ontmoeten, maar dat u dit nooit was gelukt.(CGVS, p18)

Het is onaannemelijk dat u hier niet van op de hoogte zou zijn, indien u werkelijk omwille van uw geaardheid uit Gambia zou zijn gevlucht en vreest om door uw geaardheid te worden vervolgd bij terugkeer. U verklaarde immers de ontwikkelingen te volgen op het internet.(CGVS, p12) Door deze onwetendheden maakte u niet aannemelijk werkelijk als biseksueel in Gambia te hebben geleefd. Van iemand die verklaarde vervolging te vrezen omwille van zijn geaardheid, mag men redelijkerwijze verwachten dat hij op zijn minst op de hoogte is van de juridische en maatschappelijke positie van bien homoseksuelen in zijn land gezien de impact op het leven van zijn zogenaamde lotgenoten, alsook op zijn eigen leven tijdens zijn verblijf in zijn herkomstland en zijn leven bij terugkeer; temeer uit de beschikbare informatie blijkt dat er recent heel wat gebeurtenissen waren, die in de media kwamen, in verband met homoseksualiteit.(zie blauwe map in administratief dossier) Aangezien u voorhiel omwille van uw geaardheid naar Europa te zijn gevlucht, zou men verwachten dat hier logischerwijze tevens een bijzondere interesse voor de situatie van homoseksuelen uit zou volgen.

Uit bovenstaande kan worden besloten dat u niet aannemelijk hebt gemaakt ooit aangetrokken te zijn geweest tot mannen, noch als biseksueel te hebben geleefd in Gambia.

Ten tweede, is het evenmin aannemelijk dat u in Europa als biseksueel zou hebben geleefd/zou leven.

Zo dient te worden opgemerkt dat het zeer merkwaardig is dat u pas in Europa, waar u na lange tijd eindelijk uw biseksuele geaardheid openlijk zou kunnen uiten en uw gevoelens voor mannen zou kunnen exploreren, toch enkel langdurige relaties aanging met vrouwen.(CGVS, p5)

U heeft in België (net zoals in Gambia) enkel relaties met vrouwen gehad. Nadat u Gambia verliet leerde u in Duitsland de Belgische A. kennen. Jullie waren zelfs van plan om voor de gemeente van Roeselare te trouwen.(zie administratief dossier) Toen uw relatie met A. in België beëindigd werd, "besloot u ervoor te gaan". Toch ging u weer een relatie met een vrouw, S., aan. U wou immers ook een vader zijn. U zocht een vrouw die "uw andere kant" zou accepteren.(CGVS, p18) Toen u wist dat S. u ging accepteren, was u overtuigd dat u "hiermee wou verder gaan".(CGVS, p17) U trouwde eind 2017 met haar. Zij is momenteel zwanger van u.(CGVS, p5)

U had nooit een relatie met een man in België. U had enkel losse contacten met mannen. Gevraagd naar relaties die u met mannen had, verklaarde dat G. leerde kennen in Italië (waarmee u geen relatie had), u verschillende mannen ontmoette in de "Red Light" in België en dat er in België regelmatig biseksuele vrienden bij u op bezoek komen.(CGVS, p5-6) Deze bezoeken linkte u zelfs aan de definiëring van uw biseksuele geaardheid. (CGVS, p7) U legde uit dat u in de Red Light afspraken had met mensen in een auto, waarbij werd gepraat en u geslachtsgemeenschap had. Later verklaarde u dat Red Light een website was.(CGVS, p11)

Hoewel u uw biseksuele geaardheid vooral baseerde op het feit dat u makkelijker contact legt mannen, dient te worden vastgesteld dat u enkel vage contacten had met mannen in België, terwijl u wel serieuze relaties aanging met vrouwen en zelf open was tegen één van hen over uw geaardheid.

Gevraagd waarom u wel open zou zijn tegen mannen over uw geaardheid, antwoordde u dat mannen het "beter begrijpen" en dat u het vertelde aan de mannen van de "Red Light" waarvan u kon "zien" dat ze biseksueel waren. (CGVS, p7) U stelde dat u nooit een vrouw, behalve S., had verteld dat u biseksueel was, omdat u eerst de nodige bescherming wou. U had het verteld aan S. toen ze verrast was dat u niet veel vrouwen had gehad. U voelde dat u hierover open moest zijn met haar. S. was net zoals u ook aan het experimenteren met vrouwen. (CGVS, p11) Gevraagd waarom u verschillende relaties had met vrouwen (o.a. twee relaties met vrouwen sinds u aankwam in België en dus nadat u K. ontmoette), desondanks dat u verklaarde makkelijker contacten legt met mannen, stelde u dat u toen uw gevoelens aan het ontdekken was en dat u iemand in uw leven nodig had en dat u altijd al een kind wou hebben.(CGVS, p7) U wist echter dat dit in België ook mogelijk is tussen twee mannen. (CGVS, p11) **Dat u nadat u een homofob land zoals Gambia verliet en in Europa enkel langdurige en duurzame relaties met vrouwen aanging, terwijl u verklaarde dat u makkelijker contacten kan leggen met mannen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw biseksuele geaardheid. Dit is een praktische overweging die uw bewustwordingsproces als biseksueel verder ondermijnt. Men zou immers kunnen verwachten dat iemand zijn geaardheid of het feit dat men van een bepaald persoon houdt niet enkel afhangt van een kinderwens.**

U was ook niet op de hoogte van de situatie voor biseksuelen in België, hoewel u er al sinds 2015 verblijft, u verklaarde dat u al aangetrokken was geweest tot mannen voor uw komst naar België en u al over uw geaardheid sprak met uw Belgische vriendin S..

U wist niet wat de Belgische wet zegt over homoseksualiteit.(CGVS, p11) U kende geen organisaties in België, maar wou deze wel opzoeken wanneer het "mogelijk" is.(CGVS, p11) Gevraagd of u plaatsen kende waar homoseksuelen heen kunnen gaan, verwees u naar websites en swinger's clubs. Gevraagd of u andere plaatsen kende, die niet gerelateerd zijn aan seksuele handelingen, verwees u naar "gay sauna's".(CGVS, p11)

Tenslotte was u onwetend over de situatie voor biseksuelen in Italië. Toen hiernaar gevraagd werd, zei u dat u de wet "niet echt" kende. Gevraagd of u organisaties kende, stelde u van niet. U wist verder niet of twee mannen kunnen trouwen in Italië.(CGVS, p17) Deze onwetendheden zijn zeer opmerkelijk, des te meer omdat u verklaarde dat u er Giovanni leerde kennen en u uw gevoelens aan hem uitte en u verklaarde dat u het op internet opzocht.(CGVS, p17)

Uit bovenstaande wordt besloten dat u niet geloofwaardig hebt gemaakt werkelijk aangetrokken te zijn tot mannen en dat u als biseksueel in Gambia en in Europa zou hebben geleefd. Daar uw beweerde biseksuele geaardheid niet geloofwaardig is, is het evenmin geloofwaardig dat u vervolging zou vrezen omwille van deze geaardheid.

Ten derde, kon uw beweerde problemen die u zou hebben gehad met de autoriteiten omwille van uw contacten met K. niet aannemelijk maken.

U verklaarde dat u werd opgeroepen voor een politieel verhoor naar aanleiding van de bezoeken van K.. U verklaarde K. homoseksueel was en dat de politie hiernaar onderzoek wou doen.

Hierover dient vooraleerst te worden opgemerkt dat u niet geloofwaardig kon maken biseksueel te zijn noch ooit aangetrokken te zijn geweest tot mannen.(zie hierboven) Daarenboven ondermijnt uw gebrekkige kennis over K.,(zie hierboven) de aannemelijkheid dat u werkelijk samen met K. zou hebben opgetrokken in Gambia.

Het is verder opvallend dat u geen contact meer had met K. nadat hij tweemaal naar Gambia was gereisd en met u had opgetrokken. U verklaarde dat u na de tweede reis van K. naar Gambia, geen contact meer hield, omdat u "problemen" had.(CGVS, p10) Ook in de periode tussen zijn vertrek en de problemen die u kreeg, had u geen contact met hem, omdat u bang was dat mensen uit uw telefoongesprekken of berichten zouden begrijpen wat er gebeurde. U probeerde niet op andere manieren contact te leggen met hem, ook niet in de drie jaar dat u ondertussen in België bent, het land waar ook K. vandaan komt.(CGVS, p10) Bovendien verklaarde u dat u na de eerste reis van K. wel contact met hem had.(CGVS, p19) Gevraagd waarom u dat niet verderzette na de tweede keer, zei u dat het contact "niet heel sterk" was. U verklaarde echter ook dat K. uw "vertrouwenspersoon" was. (CGVS, p19) **Hierdoor kon u geen aannemelijke verklaring geven voor het uitblijven van contactlegging met K.. Indien u werkelijk gedurende de reizen van K. met hem zou hebben opgetrokken en hij de eerste man zou zijn tot wie u zou zijn aangetrokken, zou men kunnen verwachten dat u op zijn minst probeerde contact te leggen met K.. Uw band met K. wordt hierdoor verder ondermijnd en bijgevolg ook de aannemelijkheid dat u ooit werkelijk met hem zou hebben opgetrokken en hierdoor problemen zou hebben gehad in Gambia. Dat u K. niet probeerde te contacteren doet verder op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Het getuigt van een manifest gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas dat u geen inspanningen heeft gedaan om in contact te komen met of u te informeren over / verwittigen voor eventuele problemen en u te informeren over de situatie van K., de persoon met wie u een vertrouwensrelatie had, die uw eerste homoseksuele kennis was, door wie u zekerheid kreeg over uw geaardheid, en die bijgevolg een gelijkaardig risico liep als u.**

Daarnaast komt uw gedrag in nasleep van uw vermeende contacten met de Gambiaanse autoriteiten niet overeen met de vrees die u stelde te hebben voor deze autoriteiten.

U vroeg vanuit België - dus na de beweerde problemen - een paspoort aan op uw naam om te kunnen huwen met A..(CGVS, p16) Daarnaast liet u hiervoor verschillende documenten in Gambia legaliseren.(zie administratief dossier) Gevraagd of de aanvraag van uw paspoort, risicovol was zei u dat u wist wie het kon maken. Daarnaast trouwde u met S. voor de Gambiaanse religieuze autoriteiten vanuit België.(CGVS, p5) **Dat u zich op deze manier kenbaar maakte bij de verschillende Gambiaanse autoriteiten, terwijl u verklaarde dat u de autoriteiten van uw land vreesde, ondermijnt op ernstige wijze uw vrees voor deze autoriteiten. Bovendien leverden de Gambiaanse autoriteiten u de gevraagde document af, wat ze logischerwijze niet zou doen indien u gezocht werd.**

U eveneens legde opmerkelijke verklaringen af over het moment dat u besloot om uw land te verlaten.

U verklaarde dat u halsoverkop besloot Gambia te verlaten toen u werd opgeroepen voor een tweede verhoor door de politie.(CGVS, p16) Gevraagd waarom u niet eerder besloot te vertrekken, verklaarde u dat u dacht dat het het enige verhoor zou zijn, dat u dacht dat ze niets meer zouden doen en ze geen verdere details meer zouden vinden. (CGVS, p15) Dit komt niet overeen met uw verklaringen dat de politie u tijdens het eerste verhoor al vertelde dat u opnieuw zou worden opgeroepen (CGVS, p13, p15) én dat ze de zaak verder gingen onderzoeken.(CGVS, p14) U verklaarde eveneens dat ze u al op het eerste interview vertelden dat u gestraft zou kunnen worden en dat ze de zaak verder gingen onderzoeken.(CGVS, p14 en p15) U verklaarde dat u bang was na het eerste verhoor. (CGVS, p15) U verklaarde dat u plaats bezocht met K. en dat de politie dit zouden weten na onderzoek. (CGVS, p14 en p15) Toen u werd opgeroepen voor het tweede verhoor, ging u niet naar de politie, omdat u deze keer het "thema" al kende.(CGVS, p13)

U gaf geen eenduidige verklaring voor het feit dat u pas bij de tweede oproeping plots besloot om het land te verlaten. U bleek immers goed op de hoogte dat de politie verder zou onderzoeken en dat u een tweede keer zou oproepen.

Tenslotte, bent niet op de hoogte hoe de zaak verder is geëvolueerd.

*U vertelde enkel dat de zaak "soms lopende" is.(CGVS, p14) Gevraagd waarom ze u na al die jaren nog steeds zouden willen vervolgen, verwees u enkel vaagweg naar het feit dat de autoriteiten een voorbeeld zouden willen stellen.(CGVS, p14) Ook uw moeder gaf u geen verdere informatie over de zaak, omdat u er niet teveel over wou praten.(CGVS, p14) Er werd nooit een arrestatiebevel opgesteld. De politie kwam nooit meer naar het huis van uw familie, terwijl ze wel wisten waar u woonde.(CGVS, p15) **Van iemand die werkelijk vreest dat er een zaak tegen hem zou lopen in zijn land van herkomst, kan men verwachten dat hij zich hierover zou informeren.***

Uit bovenstaande besluit het CGVS dat het eveneens niet aannemelijk is dat u vervolging zou vrezen louter door uw beweerde contacten met K.. Het is verder niet aannemelijk dat u gepercipieerd zou worden in Gambia als zijnde een homo- of biseksueel. Gevraagd of iemand ervan verdacht biseksueel te zijn, verklaarde u dat men u verdacht omwille van uw band met K..(CGVS, p16) U heeft deze band echter niet aannemelijk kunnen maken.(zie hierboven) Verder tast de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas uw algemene geloofwaardigheid verder aan.

Over de documenten die u wou neerleggen werd het volgende vastgesteld:

Gevraagd of u documenten wou neerleggen, verklaarde u dat u documenten aan uw advocaat had gegeven en dat uw advocaat deze nog ging bekijken. Nadat de documenten tijdens het persoonlijk onderhoud werden besproken en uw advocaat stelde dat deze niet nodig waren voor uw dossier, besloot u ze niet in te dienen.

*U wou artikels neerleggen over de situatie van homoseksuelen in uw land. U verklaarde dat het over de algemene situatie in Gambia gaat en dat u er zelf niet in wordt vermeld.(CGVS, p17 en p19) **Aangezien de artikels niet gelinkt zijn aan uw persoonlijke situatie, kunnen ze de ongeloofwaardigheid van uw eigen geaardheid niet herstellen.** Daarnaast wou u echografieën van uw ongeborn kind toevoegen aan uw dossier.(GVS, p17) Deze zijn niet relevant voor uw vermeende vervolgingsfeiten.*

Omwille van bovenstaande incoherenties en ongeloofwaardigheden met betrekking tot de verschillende aspecten van uw verzoek, uw geaardheid en uw asielrelaas, kan niet worden aangenomen dat u in Gambia werkelijk homoseksuele relaties bent aangegaan, en bijgevolg evenmin dat u er bent moeten vertrekken omwille van uw geaardheid. Derhalve kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, noch is het aannemelijk dat u bij terugkeer naar Gambia als biseksueel zou worden beschouwd en u hierdoor vervolging zou vrezen. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van artikelen 48/3 t.e.m. 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet).

Verzoeker voert navolgend verweer tegen de bestreden beslissing:

"1. Laattijdig verzoek Verzoeker wordt verweten dat hij niet eerder een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Verzoeker had bij aankomst in Italië onmiddellijk deze feiten ingeroepen als reden om internationale bescherming te bekomen.

Bij aankomst in Duitsland heeft hij nogmaals melding van deze feiten gedaan om hulp te bekomen. Toen hij werd geconfronteerd met een repatriëring heeft verzoeker besloten om een verzoek in te dienen, aangezien zijn vrees voor vervolging terug naar voor kwam.

2. Verzoeker wordt verweten dat hij zijn problemen heeft vermeld bij zijn aankomst te Merksplas. Nadat verzoeker wat informatie van de sociale diensten te Merksplas had ontvangen, heeft hij besloten om een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

3. Verweerster beweert dat verzoeker het niet aannemelijk heeft gemaakt biseksueel te zijn -verzoeker zou tegenstrijdig zijn over het moment dat hij begon zich aangetrokken te voelen tot mannen. Verweerster verweet verzoeker dat hij spreekt over zijn gevoelens toen hij K. ontmoette, en de gevoelens die hij reeds op high school had;

Hier is er geen sprake van tegenstrijdigheden: dat blijkt uit een duidelijke en voorzichtige lezing van de notities van zijn persoonlijk onderhoud. Het is waar dat verzoeker in high school begon te praten over biseksualiteit en in de periode keek hij naar gay websites maar toen hij K. ontmoette, werden zijn gevoelens duidelijker, echter. Zijn begrip, zijn verstand voor zijn gevoelens ontwikkelde, groeide. Verzoeker heeft verteld dat hij probeerde, toen hij in High School was om zijn gevoelens te onderdrukken aangezien zijn angst groter was dan zijn gevoelens.

-Verzoeker wordt verweten dat hij te weinig over zijn gevoelens kan vertellen

Het is niet gemakkelijk voor verzoeker te praten over zijn gevoelens. Dit komt door zijn socialisatie, het impact van de cultuur van het land van waar verzoeker afkomstig is. Verzoeker probeerde eerste om zijn gevoelens te onderdrukken. Hij wilt eerste beschermd voelen vooraleer hij open kan zijn over zijn gevoelens. Hij heeft zijn best gedaan om de vragen te beantwoorden. Hij kreeg zeer rechtstreeks vragen over het fysieke waardoor hij verplicht werd om deze te beantwoorden.

-Verzoeker wordt verweten dat hij niets heeft gezegd over het bestaan van negatieve gevoelens bij het ontdekken van zijn seksualiteit

Niets is minder waar. Verzoeker heeft in zijn onderhoud verteld over het proberen van zijn gevoelens te onderdrukken: waarom zou men dit doen als men dergelijke gevoelens kon aanvaarden? De angst en onzekerheid bestond wel bij verzoeker. Verzoeker wordt verweten dat hij het land pas verliet na het ontvangen van de oproeping voor het tweede verhoor. Verzoeker was inderdaad bang, doch toen was hij niet zeker of zij effectief op de hoogte waren van de seksualiteit van K.. Nadat zij wat onderzoeken hebben uitgevoerd was het verzoeker duidelijk dat zij het zouden weten. Gelet op het feit dat hij een tweede oproeping heeft gekregen was het op dat ogenblik voor verzoeker duidelijk dat de autoriteiten op de hoogte zouden zijn en dat zijn leven in gevaar zou zijn. Hij wist dat hij dan moest vluchten. Verzoeker heeft dit in zijn onderhoud uitgelegd. Verweerster heeft onvoldoende rekening gehouden met zijn relaas.

4. Verzoeker wordt verweten dat zijn kennis over zijn vriend, K. beperkt is

Verzoeker heeft geen traditionele relatie met K. gehad: dat was in de omstandigheden onmogelijk. Hun relatie was anders. Verzoeker voelde alsof hij K. zeer goed kende. Het had een belangrijk gevoel dat hij hem kende, zonder veel objectieve gegevens over hem te kennen. Verzoeker voelde alsof hij hem kon vertrouwen. Er was een connectie tussen hen.

5. Verzoeker zou onvoldoende weten over de situatie van bi- en homoseksuelen in Gambia

Verzoeker heeft kunnen vertellen over de situatie in Gambia toen hij daar woonde. Hij heeft bijvoorbeeld kunnen vertellen over het incident in 2012 doch over de veranderingen in Gambia tijdens de periode van 2014-2017 heeft verzoeker inderdaad weinig kunnen zeggen maar dit is logisch aangezien hij in 2013 is uit het land gevlucht. In zijn periode van woonst in Gambia waren de organisaties nog geheim. Het verwachten van een kennis van feiten van een periode dat hij afwezig was is niet redelijk.

6. Verzoeker wordt verweten dat hij in Europa hoofdzakelijk relaties met vrouwen heeft gehad.

Verzoeker blijft ervan bewust dat zonder een statuut (verblijfsstatuut) dat men erg kwetsbaar is. Hij weet dat ook in Europa men kan gediscrimineerd worden op basis van seksualiteit. Hij voelde dat zou hij in de problemen geraken, hij zou geen bescherming kunnen inroepen. In een heteroseksuele relatie kon hij open en vrij zijn. Bovendien, verzoeker is biseksueel dus relaties met vrouwen zijn voor hem ook goed. Zijn partner, S., is op de hoogte van zijn biseksualiteit en zij begrijpt en aanvaardt het. Verzoeker was vroeger bang om de relaties te verliezen door zijn biseksualiteit te uiten. Bovendien verzoeker heeft gezegd dat hij een kort relatie met een Italiaanse man had. Gelet op zijn kinderwens, had verzoeker besloten om een vaste maar open relatie met een vrouw te hebben waarbij hij relaties/betrekkingen met mannen kon hebben.

7. Terwijl verweerster beweert in haar beslissing dat verzoeker niet op de hoogte is van de situatie in België voor homoseksuelen of biseksuelen personen, niets in minder waar. Het blijkt uit de notities dat verzoeker weet dat homoseksuelen personen mogen huwen, mogen kinderen adopteren enz. Dat men geen organisatie heeft geraadpleegd neemt niet weg dat hij op de hoogte is, een zekere interesse heeft getoond in de positie van holebi's in België.

8. Verzoeker heeft één vraag gekregen over de situatie in Italië. Hier heeft hij iets verteld over zijn kennis van lidmaatschap van een vereniging doch hij had dat zelf niet gedaan.

9. Waarom geen contact meer met K.

Er komt een kritiek dat verzoeker geen contact meer met K. had. Verzoeker heeft in zijn onderhoud uitgelegd dat hij bang was dat iemand zijn gsm zou controleren en te weten komen van zijn seksuele geaardheid. Het voelt alsof het niet veilig was om contact te onderhouden.

10. Op het kritiek dat verzoeker toch contact met de ambassade heeft gehad ondanks zijn problemen heeft verzoeker beantwoord dat andere personen de documenten voor hem hebben bekomen. Zijn moeder heeft het gedaan en doorgegeven aan iemand voor verzoeker. Verzoeker weet dat de autoriteiten nog bij zijn moeder zijn langs geweest. Verzoeker heeft toch geïnformeerd over dit gegeven. Zij willen een voorbeeld maken en ze willen mensen straffen. Verzoeker heeft nog steeds zijn vrees. Ook al ontkent verweerster dat de feiten die verzoeker vertelt effectief hebben plaatsgevonden, verzoeker houdt vol dat hij biseksueel is en dat hij als gevolg, een risico in zijn land van herkomst loopt. Verweerster twijfelt over het feit dat verzoeker biseksueel is.

Dat verzoeker twee liefdesrelatie met vrouwen heeft gehad, toont aan dat hij ook gevoelens, emotioneel en fysiek voor vrouwen heeft en dat hij biseksueel is. In 2019 is het nog steeds gevaarlijk om in Gambia te wonen als homoseksueel of biseksueel persoon. Verschillende mensen worden elk jaar vermoord op basis van geruchten in verband met seksualiteit, laat staan om effectief homoseksueel te zijn. Mensen zijn bang om hun seksualiteit te uiten. Verzoeker moet kunnen leven: zijn seksuele geaardheid is een belangrijk deel van zijn leven en hij gaat het niet kunnen onderdrukken. Volgens het Hof van Justitie, de seksuele geaardheid van een persoon vormt een zodanig 'fundamenteel kenmerk voor de identiteit van de betrokkene', dat niet mag worden geëist dat hij die verbergt of opgeeft. Verzoeker zal in gevaar in Gambia zijn. Onterecht heeft verweerster zijn verzoek om internationale bescherming geweigerd. Verweerster heeft zijn relaas verkeerdelijk beoordeeld."

Verzoeker beroept zich ook op de schending van artikelen 3 en 8 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna het EVRM).

Beoordeling

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, "Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights", Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, "Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie", 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, "Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk", nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen doet in het kader van onderhavig beroep geen uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolgning. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoeker al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. De schending van artikel 8 van het EVRM wordt derhalve niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.4. Inzake de motivering omtrent verzoekers laattijdig verzoek tot internationale bescherming verwijst verzoeker naar zijn ingediend verzoek in Italië, de melding in Duitsland en de informatie van de sociale dienst in Merksplas naar aanleiding van de aankomende repatriëring naar Italië in het kader van de Dublinprocedure.

Voormelde herhaling van verzoekers houding kan niet aangenomen worden als een concrete weerlegging van de motivering die luidt:

*“Eerst en vooral dient te worden vastgesteld dat u **laattijdig** een verzoek indiende bij de Belgische instanties. (zie hierboven)*

*Over uw **laattijdigheid** van uw verzoek dient te worden vastgesteld dat u pas om internationale bescherming verzocht op 29 november 2018, nadat u al enkele jaren, sinds 2015, in België verbleef. U verliet Gambia in 2013. U diende een verzoek tot internationale bescherming in Italië op 4 februari 2014. U diende een verzoek in omwille van dezelfde redenen als u aanhaalt voor de Belgische asielinstanties.(CGVS, p3) Nadat u een weigeringsbeslissing ontving en dit in beroep werd bevestigd, reisde u naar Duitsland, waar u ook een verzoek tot internationale bescherming indiende. Nog voor u een interview had, besloot u naar België te reizen. U kwam aan in België in augustus 2014. U verbleef al die tijd in België. U wou huwen met A. D.. U diende op 5 december 2016 een huwelijksdossier in bij de gemeente van Roeselare. Dit huwelijk werd op 7 juni 2017 echter ongeldig verklaard door de gemeente Roeselare. Op 6 december 2017 werd u door de politie aangetroffen in de woning van A.. Later leerde u S. H. kennen. Julie zijn religieus gehuwd in november 2018. U ontving een bevel om het Belgisch grondgebied te verlaten op 17 februari 2017. Op 15 mei 2017 werd u een herbevestiging van dit bevel betekend.(zie administratief dossier) Op 24 september 2018 werd u aangehouden in uw verblijfplaats. Tijdens uw verhoor verklaarde u dat u niet kon terugkeren naar Gambia omdat u er zou vervolgd worden omwille van uw contact met K., een homoseksuele man, waarmee u optrok toen hij op vakantie was in Gambia. U werd overgebracht naar het gesloten centrum te Merksplas. Tijdens uw gesprek bij aankomst in het gesloten centrum te Merksplas verklaarde u letterlijk op de hoogte te zijn van uw recht om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, maar dat daar geen beroep op wenste te doen. U wou dit “misschien” later doen, wanneer u bewijzen terug zou krijgen van uw advocaat in Italië. Deze legde u tot op heden niet voor. Op 14 november 2018 werd een repatriërvlucht voorzien naar Italië, in kader van uw Dublinprocedure, op datum van 19 november. Deze werd geannuleerd omdat u zich verzette. Op 28 november 2018 werd een nieuwe repatriëring voorzien naar Rome voor 3 december 2018. Deze werd geannuleerd omdat u uiteindelijk een verzoek tot internationale bescherming indiende.(zie administratief dossier) Gevraagd sinds wanneer u een verzoek wou indienen, verklaarde u dat dat was toen u wist dat uw vrouw zwanger was en toen u besepte dat u een “kans” had in België.(CGVS, p17) Het is onaannemelijk dat u pas besepte dat u kon “proberen” om internationale bescherming te verzoeken na meer dan vier jaar verblijf in België, na twee verzoeken te hebben ingediend in Italië en Duitsland, na verschillende contacten met de politie en na twee geplande repatriëringen. **Uit bovenstaande blijkt dat u zeer laattijdig uw verzoek indiende, zonder gegronde reden.***

Bovendien haalde u uw biseksuele geaardheid, het hoofdmotief van uw verzoek, ook pas laat aan, wanneer u hier expliciet achter werd gevraagd. Uit uw verklaringen bij aankomst in Merksplas (dd 25 september 2018), blijkt nergens dat u vervolging vreesde omwille van uw biseksuele geaardheid. (zie administratief dossier) Ook aan de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde u dat u uw seksualiteit wou exploreren en dat u ook biseksueel was en dat u dit niet kon zijn in Gambia, pas toen u werd gevraagd of u naast de door u voorgelegde problemen omwille van de bezoeken van K. nog iets wou toevoegen. (Zie Vragenlijst, dd 11 december 2018) **Bovenstaande vaststellingen duiden op een ongegronde laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming en ondermijnen in eerste instantie uw vrees voor vervolging. Dat u hebt nagelaten uw asielprocedure die u in Duitsland opstartte, af te wachten en dat u hebt nagelaten om hierna bij aankomst in België om internationale bescherming te verzoeken, doen ernstige afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging. Van iemand die bij terugkeer naar zijn land werkelijk een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft, kan men verwachten dat hij onmiddellijk na binnenkomst in België een verzoek om internationale bescherming indient. Dat u dit al die jaren naliet, toont aan dat uw vrees voor vervolging niet van die aard was om de bescherming van de Belgische autoriteiten aan te vragen."**

Voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier.

Redelijkwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en sinds zijn aankomst in België in 2015 talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofd en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

2.2.5. De bestreden beslissing concludeert inzake verzoekers voorgehouden biseksualiteit: **"Er dient immers vastgesteld te worden dat, doorheen het geheel van de door u op het CGVS afgelegde verklaringen, danig veel tegenstrijdigheden, incoherenties, ontwijkende, oppervlakkige en stereotiepe antwoorden op te merken vallen, die fundamenteel en volledig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas, gebaseerd op de door u voorgehouden biseksuele geaardheid, waardoor u verklaarde uw land te zijn ontvlucht."**

Verweerder komt tot dit besluit omdat verzoeker (i) niet geloofwaardig maakt dat hij zich in zijn land van herkomst werkelijk aangetrokken tot mannen voelde of er als biseksueel zou hebben geleefd omdat hij enkel stereotiepe, tegenstrijdige en inconsistente verklaringen kon afleggen over zijn belevingen en ervaringen bij zijn beweerde bewustwording/ontdekking van zijn gevoelens voor mannen in Gambia en de ontmoeting met K., de enige man tot wie hij ooit aangetrokken was toen hij in Gambia was; (ii) op een stereotiepe manier de nadruk legt op het fysieke aspect bij het besef dat hij aangetrokken was tot mannen; (iii) er op verschillende momenten niet in slaagde over gevoelens van het proces van bewustwording te praten door ontwijkend te antwoorden; (iv) nergens spontaan verwees naar diepgaande of negatieve gevoelens tijdens zijn vermeend bewustwordingsproces.

Verzoekers herhaling en bevestiging van zijn verklaringen, dat hij 'zijn best heeft gedaan om de vragen te beantwoorden' en de bewering dat het omwille van zijn cultuur niet gemakkelijk is om over zijn gevoelens te praten, kan niet worden aangenomen als dienstig verweer ten aanzien van de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent verzoekers verklaringen. Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt bovendien niet dat hij "zeer rechtstreekse vragen over het fysieke" kreeg, integendeel, het is verzoeker die op zeer expliciete wijze seksuele termen hanteerde (gehoor CGVS, p. 9) en door verweerder werd aangemaand niet alles op het seksuele te betrekken.

De voorgaande vaststellingen klemmen des te meer omdat verzoeker, zoals terecht gemotiveerd in de bestreden beslissing, een beperkte kennis had over K. terwijl deze persoon van doorslaggevend belang zou zijn geweest bij de ontdekking en bewustwording van verzoekers biseksuele geaardheid.

De verwijzing naar het feit dat hij Gambia in 2013 heeft verlaten teneinde zijn gebrek aan kennis over de situatie van LGBT in Gambia te verklaren kan niet worden aangenomen. Indien verzoeker daadwerkelijk omwille zijn seksuele geaardheid en daaruit voortvloeiende vervolging Gambia heeft verlaten kan van hem worden verwacht dat hij zich hieromtrent blijft informeren.

De motivering inzake verzoekers onwetendheid aangaande de situatie van LGBT in Gambia is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

Verweerder stelt ook terecht vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij sinds zijn aankomst in Europa niet heeft geleefd (of van plan is te leven) als biseksueel. De verwijzing naar zijn kinderwens en naar een *“vaste maar open relatie met een vrouw waarbij hij relaties/betrekkingen met mannen kon hebben”* is niet afdoende en concreet om de motivering te weerleggen die stelt:

“Zo dient te worden opgemerkt dat het zeer merkwaardig is dat u pas in Europa, waar u na lange tijd eindelijk uw biseksuele geaardheid openlijk zou kunnen uiten en uw gevoelens voor mannen zou kunnen exploreren, toch enkel langdurige relaties aanging met vrouwen.”(CGVS, p5)

U heeft in België (net zoals in Gambia) enkel relaties met vrouwen gehad. Nadat u Gambia verliet leerde u in Duitsland de Belgische A. kennen. Jullie waren zelfs van plan om voor de gemeente van Roeselare te trouwen. (zie administratief dossier) Toen uw relatie met A. in België beëindigd werd, *“besloot u ervoor te gaan”*. Toch ging u weer een relatie met een vrouw, S., aan. U wou immers ook een vader zijn. U zocht een vrouw die *“uw andere kant”* zou accepteren. (CGVS, p18) Toen u wist dat S. u ging accepteren, was u overtuigd dat u *“hiermee wou verder gaan”*. (CGVS, p17) U trouwde eind 2017 met haar. Zij is momenteel zwanger van u. (CGVS, p5)

U had nooit een relatie met een man in België. U had enkel losse contacten met mannen. Gevraagd naar relaties die u met mannen had, verklaarde dat Giovanni leerde kennen in Italië (waarmee u geen relatie had), u verschillende mannen ontmoette in de *“Red Light”* in België en dat er in België regelmatig biseksuele vrienden bij u op bezoek komen. (CGVS, p5-6) Deze bezoeken linkte u zelfs aan de definiëring van uw biseksuele geaardheid. (CGVS, p7) U legde uit dat u in de Red Light afspraken had met mensen in een auto, waarbij werd gepraat en u geslachtsgemeenschap had. Later verklaarde u dat Red Light een website was. (CGVS, p11)

Hoewel u uw biseksuele geaardheid vooral baseerde op het feit dat u makkelijker contact legt mannen, dient te worden vastgesteld dat u enkel vage contacten had met mannen in België, terwijl u wel serieuze relaties aanging met vrouwen en zelf open was tegen één van hen over uw geaardheid.

Gevraagd waarom u wel open zou zijn tegen mannen over uw geaardheid, antwoordde u dat mannen het *“beter begrijpen”* en dat u het vertelde aan de mannen van de *“Red Light”* waarvan u kon *“zien”* dat ze biseksueel waren. (CGVS, p7) U stelde dat u nooit een vrouw, behalve S., had verteld dat u biseksueel was, omdat u eerst de nodige bescherming wou. U had het verteld aan S. toen ze verrast was dat u niet veel vrouwen had gehad. U voelde dat u hierover open moest zijn met haar. S. was net zoals u ook aan het experimenteren met vrouwen. (CGVS, p11) Gevraagd waarom u verschillende relaties had met vrouwen (o.a. twee relaties met vrouwen sinds u aankwam in België en dus nadat u K. ontmoette), desondanks dat u verklaarde makkelijker contacten legt met mannen, stelde u dat u toen uw gevoelens aan het ontdekken was en dat u iemand in uw leven nodig had en dat u altijd al een kind wou hebben. (CGVS, p7) U wist echter dat dit in België ook mogelijk is tussen twee mannen. (CGVS, p11) **Dat u nadat u een homofob land zoals Gambia verliet en in Europa enkel langdurige en duurzame relaties met vrouwen aanging, terwijl u verklaarde dat u makkelijker contacten kan leggen met mannen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw biseksuele geaardheid. Dit is een praktische overweging die uw bewustwordingsproces als biseksueel verder ondermijnt. Men zou immers kunnen verwachten dat iemand zijn geaardheid of het feit dat men van een bepaald persoon houdt niet enkel afhangt van een kinderwens.**

U was ook niet op de hoogte van de situatie voor biseksuelen in België, hoewel u er al sinds 2015 verblijft, u verklaarde dat u al aangetrokken was geweest tot mannen voor uw komst naar België en u al over uw geaardheid sprak met uw Belgische vriendin S..”

Voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen aangezien ze niet nuttig wordt weerlegd.

Voorgaande vaststellingen leiden tot het besluit dat verzoeker zijn voorgehouden biseksualiteit niet aannemelijk maakt.

2.2.6. Aangezien verzoekers voorgehouden seksuele geaardheid niet geloofwaardig is, kan er evenmin geloof gehecht worden aan de daaruit voortvloeiende vervolgingsfeiten.

Dit geldt des te meer aangezien verzoeker contacten blijkt te onderhouden met de autoriteiten van Gambia. De bestreden motivering stelt hieromtrent:

“U vroeg vanuit België - dus na de beweerde problemen - een paspoort aan op uw naam om te kunnen huwen met A..”(CGVS, p16)

*Daarnaast liet u hiervoor verschillende documenten in Gambia legaliseren. (zie administratief dossier) Gevraagd of de aanvraag van uw paspoort, risicovol was zei u dat u wist wie het kon maken. Daarnaast trouwde u met S. voor de Gambiaanse religieuze autoriteiten vanuit België. (CGVS, p5) **Dat u zich op deze manier kenbaar maakte bij de verschillende Gambiaanse autoriteiten, terwijl u verklaarde dat u de autoriteiten van uw land vreesde, ondermijnt op ernstige wijze uw vrees voor deze autoriteiten. Bovendien leverden de Gambiaanse autoriteiten u de gevraagde document af, wat ze logischerwijze niet zou doen indien u gezocht werd.***

Verzoekers bewering "dat andere personen de documenten voor hem hebben bekomen" kan bezwaarlijk als nuttig verweer worden aangenomen; de voormelde motivering blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.7. Gelet op de devolutieve werking van het beroep volstaan voorgaande vaststellingen dat verzoekers relaas en voorgehouden seksueel profiel ongeloofwaardig is. Kritiek op andere onderdelen van de bestreden beslissing betreft derhalve kritiek op overtollige motivering en kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

2.2.8. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.9. Verzoeker beroept zich inzake de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere element dan deze ten grondslag aan het vluchtelingenrelaas.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS